בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', י"ג בסיון תשס"ד (02 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ג בסיון**, יום פטירתו של **מרדכי מרטין בובר**, סופר והוגה דעות, בירושלים בשנת תשכ"ה [1965]. עד גיל 14 היה גר בבית סבו, ר' שלמה בובר מלבוב, מהדיר ספרות המדרשים הנודע. למד בגימנסיה בלבוב, ואח"כ באוניברסיטאות בווינה, בגרמניה ובשווייץ. הוא השתקע בגרמניה. בגיל 20, בשנת תרנ"ח [1898] הוא הצטרף לתנועה הציונית, וחינך דור שלם של ציונים בגרמניה. בגיל 26 [אחרי מותו של הרצל לפני 100 שנה ב- 1904?] בובר עזב את הזירה המדינית והתמסר לחקר תורת החסידות. כשפרצה מלחה"ע ה-I בשנת תרע"ד [1914], הוא ייסד בברלין את "הוועד הלאומי היהודי", שפעל בזמן המלחמה למען היהודים בארצות מזרח-אירופה שנכבשו בידי הגרמנים, ולמען היישוב בארץ-ישראל. בובר, יחד עם פרנץ רוזנצווייג, תרגם את התנ"ך לגרמנית. הוא היה ממנהיגי יהדות גרמניה מאז עליית היטלר לשלטון עד שקיבל הזמנת האוניברסיטה העברית לכהן כפרופסור לפילוסופיה חברתית; הוא עלה לארץ בשנת תרצ"ח [1938]. במשרתו זו החזיק עד לפרישתו מן האוניברסיטה בגיל 73 בשנת תשי"א [1951]. בובר היה מראשי תנועת "**ברית שלום**" [ר' מטה] אשר דגלה בהקמת מדינה דו-לאומית, יהודית-ערבית, בארץ-ישראל. שמו של בובר יצא בעולם כפילוסוף וכהוגה-דעות גדול וכמורה-דרך להומניזם דתי. הוא קיבל "פרס ישראל" במדעי הרוח לשנת תשי"ח [1958]. הוא חיבר ספרים בפילוסופיה ובמחשבתהחסידות, והוציא לאור קבצים של סיפורי חסידים. בובר היה זר ליהדות הדתית-המסורתית משום התעלמותו מיסוד המצוות המעשיות וההלכה ביהדות.
[אנציקלופדיה לבית ישראל]

§§§

ברית שלום – אגודה שנוסדה בשנת תרפ"ה [1925] במטרה "לסלול דרך והבנה בין עברים לערבים לצורות חיים משותפות בארץ-ישראל בדרך שיוויון שלם." מספר חבריה היה זעום. "ברית שלום" תמכה בתביעות לאומיות ערביות וביקרה את דרך ההנהגה הציונית, המובילה לדעתה למאבק אלים שעלול להרוס את המפעל הציוני כולו. היא הטיפה למען דו-לאומיות, שפירושה היה שיוויון מדיני מלא, המבוסס על ויתורים הדדיים ובכללם צימצום העליה. "ברית שלום" נדחתה לחלוטין ע"י התנועות הציוניות. גם בין הערבים לא נמצא שום גורם בעל השפעה שהתייחס אליה באימון. בהעדר היענות ציבורית, הלכה ודעכה עד שחדלה לפעול בשנת ת"ש [1940]. חבריה פעלו עוד בראשית שנות קיומה של המדינה בראשותם של הסופר רבי בנימין ומרטין בובר.
[לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

§§§

נ.ב. למאמר של אתמול על אודות שבט דן:
החל שלשום, **י"א בסיון**, לפני 13 שנה, בשנת תשנ"א(5751-1991), "**מבצע שלמה**" שבו הועלו ארצה מעל ל- 14,000 יהודים מאתיופיה, והוא הסתיים אתמול, **י"ב בסיון**, כעבור 36 שעות. אותו יום נהגו יהודי אתיופיה לחגוג את חג השבועות, שלפי המסורת שלהם היו סופרים את 7 שבועות של העומר החל מאיסרו חג - היום שלאחר היום האחרון של

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום **ד'**, **י"ג** ב**סיון** תשס"ד (**02** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

פסח. התוצאה? חל חג השבועות בלוח שלהם ביום **י"ב** ב**סיון**, שהוא היום האחרון להבאת קרבנות החג בזמן בית המקדש. [ספר התודעה]
לאחר עחייתם ארצה, בני העדה קיבלו על עצמם את מנהג שאר קהילות ישראל.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל